

De heer K. te Callantsoog meldt me: „Ook hier in Hollandsch Noorderkwartier beginnen de laatste 2 jaren de spreeuwen de rijpe peren van de boomen te eten. Bij een familielid van mij, die een grooten boom, volgeladen met rijpe peren had (Goudbal) bleef geen half mud over. Dat was in 1914. Nu hebben we verleden jaar op twee plaatsen proeven genomen met opgezette katuilen, wat prachtig gelukt is. Zoo'n opgezette uil beschermt een heel stuk boomgaard.

Zoodra men zoo'n opgezette uil op een stok boven de vruchtboomen plaatst, is er geen spreeuw, die het hart heeft, om een peer of andere vrucht te stelen. De kosten wegen ruimschoots op tegen de voordeelen. 't Spreekt vanzelf, dat men voor groote boomgaarden meerdere van die vogels zal moeten hebben. Ook is het wel mogelijk, dat ook andere opgezette roofvogels, zooals valken en kuikendieven goede diensten zouden bewijzen."

Hoewel ik geen ondervinding heb van het middel, dat de heer K. tegen de spreeuwenplaag noemt, kan ik moeilijk gelooven, dat het 't gewenschte resultaat kan hebben. Integendeel, ik geloof juist, dat zoo'n uil de vogels lokt. Immers alle vogels haten de uilen en zoodra zich een uil overdag zich vertoont, achtervolgen spreeuwen, musschen, zwaluwen, eksters, kraaien den roofvogel. Zij willen den nachtelijken roover betaald zetten, wat hij hun in de duisternis doet. Ik heb het meermalen opgemerkt; bovendien heb ik er wel eens de proef mede genomen. Op de gewelven en in den toren van onze kerk nestelen vele uilen. Een paar malen hebben een paar jongens en ik een uil gevangen, om hem onmiddellijk weder te laten vliegen. Er heerschte dan een oogenblik een waar oproer onder de vogelwereld, en de uil dacht er niet aan, een vogeltje aan te vallen; de arme vervolgte, die vreeselijk werd uitgejouwd, zocht, zoo spoedig mogelijk, een schuilplaats.

Ik heb wel eens gelezen, (ik meen in 't groote werk van Burgersdijk) dat men juist van de haat, die de vogels tegen oehoe's en katuilen hebben, partij weet te trekken, om kraaien, enz. onder schot te krijgen. In Duitschland wordt n.l. de zoogenaamde „jacht in de kraaienhut" nog al uitgeoefend. De jagers begeven zich in een hut, geheel met zoden bedekt. In de nabijheid dier hut heeft men een staak in den grond geplaatst, van boven met een dwarsstang waaraan een oehoe wordt vastgebonden. Kraaien, eksters enz. naderen den armen uil en de jagers schieten de argeloze vogels dood.

Toch wil ik het middel, door den heer K. aanbevolen, eens toepassen en ik hoop de resultaten later mede te deelen.

Een lezer uit de Lopikerwaard, die ook veel last heeft van spreeuwen in zijn fruit, hangt groote hel-roode lappen of poppen, die zich door den wind bewegen, in zijn boomen. Hij vindt baat bij dat middel. In de Betuwe zijn de spreeuwttjes, dunkt me, veel slimmer: zij weten spoedig schijn van wezen te onderscheiden en hebben al heel weinig schrik voor dergelijke boemannen.

Rijswijk (Betuwe).

B. J. VAN WAGENSVELD.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

De Salamanders van Nederland. (D. L. N. Jhr. XX p. 268). *Addenda.*

SALAMANDRA MACULOSA. Dr. A. C. Oudemans was zoo vriendelijk mij het volgende mee te deelen. In 1898 vond een leerling der H. B. S. te Arnhem aan den ingang van Sonsbeek een exemplaar van deze soort. Na eenige dagen bleek het een weggelooopen exemplaar te zijn van den Heer Van Bommel—Van Vloten, wonende aan den Zijpschen weg. In 10 dagen had het beest dus ongeveer en ongezien! den afstand van wel 500 Meter afgelegd.

MOLGE CRISTATA. *Prov. Gelderland:* Panterden, April 1916, in groot aantal.

Prov. Zuid-Holland: Leiden (Mc. Gill. D. L. N. XX p. 339). Mijn vermoeden, dat deze soort ook in de beide provincieën van Holland zou voorkomen, is dus al spoedig en afdoende bewaarheid geworden.

MOLGE ALPESTRIS. *Prov. Gelderland:* Panterden, 1 ♀ dood op den weg. 18 April 1916 (Willemse). C. W.